

NAŠA MOČ

GLASILO
SLOVENSKEGA
DELAVSTVA

Izhaja vsak
petek.

Uredništvo in
upravnništvo v
Kopitarjevih ulicah
Štev. 2.

Na očnina znaša:
celoletna . . . K 3.—
pololetna . . . „ 1.50
četrtnoletna . . . „ 0.75
Posam. štev. „ 0.10

Štev. 20. V LJUBLJANI, dne 17. aprila 1908. Leto III.

Bodočnost rudarskega ravnateljstva v Idriji.

(Liberalno mokraška fantazija.)

Z vso silo se je vrgla liberalno-mokraška druhal na one uslužbence pri rudniku, ki nočejo trobiti v njihov rog. Tej druhal so osobito naši somišljeniki, uslužbeni po raznih pisarnah, trn v peti. Kaj li šumi v teh liberalno-mokraških možganih? Domišljujejo si ti možički, da bodo v kratkem tudi pri rudarskem ravnateljstvu neomejena gospodarji, kakor so za tistimi zidovi, pred katere so postavili dve vlti zveri, ki imata namen, da kažeta vsakemu mimogredočemu jezike. Vse to je jasno povedano v raznih zadnjih številkah »Slovenskega Naroda«. Ni še dolgo, ko so kazali ti prosvitljenci rudarskemu ravnatelju bunke, seveda zdaj še v »Narodu«, čez nekaj čas pa upajo še drugače nastopiti. Predstavljajo si že one zlate čase, ko bodo pri rudarskem ravnateljstvu, tej mlečni kravci, imeli komando čez in čez. Pokukal sem globlje v njihove liberalno-mokraške možgane in zapazil nekaj, kar ne morem zamočati. Videl sem namreč med drugim njihov ideal rudarsko-liberalno-mokraške seje v grajski zborovalnici. Zbrani so vsi rudarski uradniki. Kot zastopnik prava sedi zraven predsednika neki notar, kot zastopnik razne vede neki Lončar, kot stalen povabljenec meščan Dragotin Z. V sprednji sobi stoji neki gigerl, imenujemo ga Julče, pri drugem izhodu neki agent z imenom Kristan. Po dvorišču hodi neki suspendirani oberkmet žalostnega spomina in strogo nadzira, kdo gre vun in noter. Neki uradnik se zakasni in se pri ex-oberkmetu, Julčetu in Kristanu oprostí, potem se pa po malem pokimavanju v dvorani na svoj prostor vsede. Zdaj otvori predsednik sejo in omenja, da je šlo več rudarjev v pokoj in da hoče nekaj delavcev sprejeti v delo. Prvi svetnik vstane, vzame neko listo in bere: Brenčar Jože, sin rudarja in hišnika, 16 let star, glasom zdravniškega izpričevala popolnoma zdrav. »Nič vredna družina, oče je volil metlo glasom tajnih občinskih zapiskov,« se oglasi Dragotin. »Na politično mišljenje se ne smemo ozirati,« pripomni predsednik, sicer pa glasujte. Pravni zastopnik da neko znamenje z roko. Rezultat: 1 za, 19 proti. Svetnik ga črta. Čemžar Tone, 17 let star, zdrav,

ima bolno mater-vdovo. »Se je udeležil demonstrativnega obhoda s katoliško zastavo, je tudi naročen na hujskajoče katoliške liste, torej javnemu redu nevaren človek,« omeni zastopnik prava. Predsednik: »Se li sprejme?« Lončar daje z glavo znamenje, da ne, na kar se sprejem malone soglasno odkloni.

Repič Jakob, 17 let star, sin penzionista, absolviraj je tri realke, izvrsten risar, lepa pisava, je moral radi ubožnosti starišev šolo zapustiti in prosi v kako pisarno za delo. Zdaj vstane Dragotin in protestira, zakaj so sami klerikanci v listini zapisani, protestu pritrdi tudi pravni zastopnik; Lončar pa izjavi, da je bil prosilec največji tepec v celi realci. Drugi svetnik vstane in gre Julčeta v predsobo nekaj vprašat. Ko vstopi nazaj, zašepeče predsedniku nekaj na uho, in isti ukaže, naj se Repič črta.

Tepež Luka, 15 let star, glasom zdravniškega izpričevala bolj slabotne narave in manj sposoben za delo. »To ne ovira sprejema,« opomni pravni zastopnik, »za sprejem govorijo v prvi vrsti zasluge očeta, ki je imel pravdo z župnikom Visokim in moral 14 dni v zaporu presedeti.« »Brez nadaljnjega govorjenja naj se sprejme,« zakliče Dragotin. »Naroden mučenik,« zakliče večina — in predsednik se uda.

Mandeljc Jurij, rudarjev sin, 16 let star, ima glasom zdravniškega izpričevala polomljena rebra kot ostanek pusta. »Naj se sprejme,« zakliče Dragotin; temu pritrdijo tudi malone vsi drugi. »Pa zdravniško izpričevalo?« opomni predsednik. »Po poročilu poslanca Kanglina je popolnoma sposoben,« zakliče pravni zastopnik, sposoben je tudi za velike akcije, posebno za našo agitacijo ga nima para. »Politike ne smemo vmešavati,« pravi predsednik; »naj se pa glasuje,« veli Dragotin. Pri glasovanju večina za.

Zdaj stopi Kristan z dvema bledoličnima, suhima in pokašljujočima fantalinoma v dvorano in pravi: »Tudi ta dva morate sprejeti.« »Se nista pri meni oglasila,« pravi prvi svetnik. »Zato jih pa jaz sem pripeljem,« odvrne Kristan. »Rodbine so res geružu v najbližji žlahti, toda kaj ta človeška slabost, vesel mora biti tudi rudar.« »Zdravnik se ni izjavil,« pravi predsednik. »Pa sem se jaz,« odvrne Kristan, »v tem slučaju ni potreba zdravnika. Očeta nista več

Policaika.

(Iz n. mškega.)

(Dalje.)

»Ne. Ni bilo še vlomljeno! Kazala sem še kinč Dunkerjevi.«

»Ne moremo torej dvomiti, da je bilo vlomljeno zvečer! Popoldne bi se tudi težko zgodilo!«

»To je izključeno! Popoldne je na hodniku vedno živahno. Šele zvečer, ko se zmračí, se podamo vsi v pritličje,« pravi Drivejeva.

»Ali mi hočete morda povedati, kaj počenate zvečer z mladimi gospodičnami, kadar ste v pritličju?«

»Gotovo! Ob osmi uri večerjamo v jedilnici! Po večerji okoli polu devete ure se poda del gojenk ali v godbeni salon, kjer godejo, ali pa v proti parku ležečo čitalnico. Tri četrtna deseto uro pa gredo vse v svoje sobe. Četrtna enajst morajo že vse gojenke ležati.«

»In hišno osobje?« vpraša Ethel King.

»To je zvečer, ko je vse delo končano, zbrano v skupni sobi, ki sem jo nalašč v to določila.«

»Če torej kdo stanuje zgoraj, se mu torej ni treba bati, da bi bil iznenaden!«

»Ne! Kajti, če gre kdo izmed nas po stopnjicah, moral bi takoj opaziti roparja, ker na stopnjicah gori vedno luč.«

»Gospodična Moulton in gospica Hayward,« reče policajka, »prosim vaju pri mojih sedanjih vprašanjih dobro premisliti, da dobim tako točen odgovor!«

»Prosim, gospica King!« odgovorite obe.

»Ko ste včeraj odkrili tatvino, nista preiskali svoje sobe, ako se morda tat v nji nahaja!«

»Ne!«

»In gospica Ducan tudi ni tega storila?«

»Tudi ona ne!«

»In ko sta prišli potem od gospe Drive, kamor ste bili poklicani, v svojo sobo in se v posteljo vlegli, ali sta takrat zapahnili vrata?«

»Da, to sva storili!« odgovorite obe.

»Potem je nastal ropot v hiši, katerega sta tudi vedve slišali! Tudi vedve sta klicali skozi okno na pomoč, kakor druge gospodične. Ko pa je došla policija, sta se sešli v glasbenem salonu z gospo Drive in drugimi damami, ali ni res tako?«

»Da!«

»In zdaj glavno vprašanje! Ali so bila vrata še zapahnjena od znotraj, ko sta ob priliki zapustili sobo, ali so bila že zopet odprta?«

V tem trenutku se mladi gospodični prestrašeno spogledati, oblediti in nalahno zakričati:

»Vrata — da, res — vrata niso bile več zapahnjene! V razburjenosti nisva niti mislile na to!«

»Splošno se trdi, da se je zgodil napad na služkinjo pozneje, kot se je začelo vpitje v jedilnici.«

»Tako je,« odgovore vsi.

(Dalje.)

za delo, naj se pa sinova sprejmeta, se bosta že zredila, ako pa . . . »Dobro,« prestrižejo besedo Kristanu in predsednik pokima.

In tako gre sprejem dalje.

Predsednik naznani, da je razpisal službo paznika. Oglasi se k besedi Dragotin in govori nekako sledeče: »Dosedanji navadi ali bolje rečeno razvadi, da je imenoval predsednik paznike po svoji volji, se mora konec narediti. Predsednik ne pozna ne ljudi, ne potrebe, ne razmer našega naprednega mesta, zatorej naj predloži v vsakem takem slučaju prošnje dotičnih s svojim mnenjem mestnemu tajništvu v oceno in presojo.«

Predsednik se temu protivi, toda pravni zastopnik izjavi, da je predlog govornika popolnoma utemeljen. Večina oskrbnikov je mnenja, naj se na njih izjavo ozira, saj so z dotičnimi vedno v službi in vedo najbolj soditi o vrlinah proslincev. Zdaj pa skoči Lončar pokonci in zavpije, da oskrbniki niso izpovedniki, da bi vse vedeli; tukaj je svobodomiselnost na mestu in ista naj odločuje o vsem. Pri glasovanju obvelja Dragotinov predlog.

Predsednik ukaže, naj vstopi rudar, ki je pred vrati čakal in kateremu je Julče ves čas nekaj pravil. »Veste li zakaj ste tu?« ga vpraša predsednik. »Da! Malo vinjen sem imenoval paznika »črno delavsko krtačo« in mu v obraz pljunil.« »Ali se zavedate, da ste s tem zakrivali prestop po § 185 službenega reda?« »Saj je paznik zakrivil vse, ker mi v službi ni hotel tega dati, kar sem po pravici zahteval,« se izgovarja rudar. »Kaj ste zahtevali?« »Veli pravni zastopnik.« »Nič drugega nego to, da vzamem seboj domu ves material, ki mi pri delu ostane, saj to so ostanki.« »To je že star privilegij višjih in nižjih,« meni pravni zastopnik in paznik je kriv, ker je mirnega delavca v svoji pravici prikrajšati hotel. Da se take nepostavnosti in razburjenje med delavstvom v prihodnje prepreči, naj se ta paznik za zgled občutno kaznuje. »Za tako dejanje pa ni paragrafa, ne kazni v službenem redu,« ugovarja predsednik. »Ta starokopitni službeni red naj gre z Vami vred rakom žvižgat,« pravi Dragotin, — »duh časa je merodajen,« ter predlaga, naj se pazniku milostno le 10 K v korist »Sokola« od plače odtegne. Predlog je z malo večino sprejet. Delavec odide in Julče mu častita.

Vstopi mati 24letnega rudarja in prosi za podporo svojemu sinu, ki je že več mesecev bolan. »Delal je dokler je mogel, zdaj leži brez zaslužka in jaz mu ne morem s svojo penzijo treh kronc na mesec primerno postreči.« »Vaš sin,« se oglasi pravni zastopnik, »je svojčas denar kar sipal v klerikalno žrelo, naj bi bil shranil tiste kronce, ki jih je dajal za maše rajnega očeta in za škofov palast v Št. Vidu. Zdaj, ko je vse zmetel, naj pa drugi zanj trpe.« »Ne, gospodje! Bil je v pravi meri radodaren, kakor mu je velevala krščanska in sinovska ljubezen, tudi meni je pomagal, zdaj pa trpiva oba pomanjkanje in prosim za malo podporo.« »Imamo še mnogo proslincev, bomo že videli,« pravi nekdo in pokaže ženi vrata. Ko ista odide, so razun par izjem, vsi za odklonitev.

Neki svetnik pa predlaga za podporo Jan. Drčo in pravi, da je sicer pijanček in dobrovoljec, vendar ker rodbina stanuje v predmestju, strgajo otroci mnogo obutve; tudi sin, ki je v šoli v Ljubljani, dasiravno ima pri nunah prosto hrano, ga mnogo stane.

Je vreden podpore, se oglasi zopet povabljenec in smukne skozi vrata Kristana nekaj vprašat. »To Vam je vzor delavca in pravi poizvedovalec, od njega izvemo vse,« pravi Dragotin, ko pride nazaj, »on je branitelj proste ljubezni in pravi profesor med delavci. (Lončar kihne.) Dotični oskrbnik opomni, da šilhte mudi. »Saj jih tudi Vi,« mu zakliče Dragotin, »to ni nič.« »Da se kdo predaleč ne izpozabi, predlagam 20 K podpore,« reče svetnik. Obvelja.

Zdaj izjavi predsednik, da radi glavobola ne more več vzdržati in sklene sejo. Dragotin povabi vse v delikateso. Vabilu se razun predsednika vse odzove, pridružijo se jim tudi oberkmet, Julče, Kristan in Kangl.

Vrata delikatese so se odpirale celo noč in ko je zjutraj k maši odzvonilo, reče Kangl: »Kakor pri vsaki boljši priložnosti, tako je tudi danes s to uro moja kangla polna. Idimo. In šli so — pa kako

To vse je pa le majhen odlomek vsega onega, kar mi je stopilo pred oči, ko sem se vtopil v rudarsko-liberalno-mokraški ideal. — Morda še kdaj kaj.

Tobačno delavstvo.

»Tobačni delavec« je najneumnejši list na svetu. Sicer ni nikaka tajnost, da ima tisti, ki ga piše, v svoji rdeči butici pet kolesčkov premalo, domišljavosti, hinavščine in zahrbtnosti pa 10 centov preveč. Taki ljudje, ki so opisovali v vlogah na mestni magistrat tobačno delavstvo za surovo, si upajo nam očitati izdajalstvo. Navaden lažnjivec si upa nekaj čvekati, da smo mi čivkali o lepih resolucijah, ki jih je vložil dr. Korošec v proračunskem odseku. Seveda, objavili jih nismo v poročilu o Koroščevem nastopu v proračunskem odseku, ker smo jih že objavili svoj čas, še prej, ko jih je odobril tisti naš shod, na katerem je bil navzoč tudi paznik Kocmur, ki lahko to potrdi pravemu uredniku, kaj da je vse obsegala naša spomenica, s katero je nastopil dr. Korošec za tobačno delavstvo. Soc. demokracija naj bi lepo molčala o izdajalstvu. Prevečkrat je ona res izdala delavstvo. Koliko blamaže je že doživela. Tiste blamaže rdečega ljubljanskega konsuma še tudi nismo pozabili. Rdeča banda naj se ne usti preveč. Sicer pričnemo objavljati razna poročila o socialno-demokratskih voditeljih, ki so kradli in žrli za delavski denar. Sicer pa, kaj hočemo pijancem, ki pišejo »Tobačnega delavca«. Saj vemo, da znajo pijanci tako lagati, da verjamejo končno lastnim lažem.

Sitnosti delajo v naši tvornici delavkam, ki hočejo spremljati k zadnjemu počitku rajne svoje sodelavke. Merodajni gospodje pravijo, da zadostuje odposlaništvo. Naši škrici so res nad vse kunštni. Če umre kak škric, gredo vsi škrici od prvega do zadnjega za pogrebom. Kar je samoobsebi umevno pri pogrebi škricov, bi pa naj ne veljalo za delavko. To ni prav. Vzbuja nezadovoljnost med delavstvom ta novotarija županovega ljubljence, ki se je navzel menda ošabnosti od tistih krogov, v katerih zdaj občuje. Rado se je videlo in ni še dolgo, ko so smeli celi oddelki spremljati svoje rajne tovaršice k večnemu počitku. Če liberalni višji škric v svoji nadutosti ne pozna pietete, jo pa pozna delavstvo. To za danes. Sicer bomo pa še govorili, če se bodo nadaljevale sekature nove metlje.

Statistika tob. delavstva l. 1906.

Tudi plače so l. 1906 posk čile. Najvišji povprečni zaslužek je bil — izvzemši kartonaže in rokodelcev — pri cigaretah in pripravljanju tobaka v zavojah. Povprečna plača delavcev v skladiščih 15 K 96 v je to leto poskočila za 98 vinarjev, ali 6.4 odstotke. Ako vzamemo za zgled izplačane mezde delavstva leta 1890, ki so znašale skupno 11, 612.016 K, nasproti izplačanim mezdám l. 1906, ki so znašale skupno 23.172.932 K, vidimo, da so skupne plače v 16. letih poskočile za 99.6 odstotkov ali, da se je skupna plačilna vsota skoro podvojila. Pa tudi delavsko osobje je v 16. letih poskočilo od 33.296 oseb na 40.256. Delavstva je torej leta 1906 za 6960 oseb ali 20.9 odstotkov več kot l. 1890. Povprečna delavska plača je znašala l. 1890 348 K 75 vin., l. 1906 pa 575 K 64 v., torej se je plača zvišala za 226 K 89 vin., ali 65 odstotkov. Dasiravno so plače poskočile, moramo vendar pomisliti, da so tudi cene živilom stanovanjem in obleki poskočile, pa ne za 65 odstotkov, ampak najmanj za 150.

Zavarovanje za slučaj bolezni. Tobačno delavstvo je zavarovano za slučaj bolezni v 29 obratnih bolniških blagajnah. Skladiščni delavci pa so zavarovani v krajevnih okrajnih bolniških blagajnah.

Zavarovanje zoper nezgode. Za slučaj nezgode je zavarovano delavstvo, uradništvo in služništvo pri krajnih zavarovalnicah proti nezgodam. L. 1906. se je plačalo zavarovalnine 33.512 K, za 765 K ali 2.3 odstotke več kot l. 1905. — V penziji je bilo l. 1906 6459 oseb, nasproti l. 1905 za 293 ali 4.5 odstotkov več.

Dobrodelne naprave. Glede dobrodelnih naprav se l. 1906 ni nič pomembnega izpremenilo. Glede zdravstvenih naprav je še omeniti, da se je napravilo l. 1906 nove ventilatorje, obrambene naprave in razpraševalnike. Tudi l. 1905 nameravana akcija glede oddaje jetičnega delavstva v privatna zdravilišča, se je to leto uresničila in so se oboleli delavci in delavke zdravili v zdravilišču Alland.

Somišljeniki in somišljenice! Zahtevajte in kupujte v vseh trgovinah in trafikah vžigalice v korist obmejnim Slovencem!

Jeseniška straža.

Jesenice. — Shod našega »Strokovnega društva delavcev kranjske industrijske družbe na Jesenicah-Sava.« V dvorani pri »Jelenu« na Savi se je vršil v nedeljo popoldne dobro obiskan shod organiziranega delavstva. Predsednik »Strokovnega društva« Weber je z jedratim pozdravnim govorom otvoril zborovanje, na kar je predaval Klemenčič iz Ljubljane o osebni dohodarini. Izjavljal je, da je ta davek še najpravičnejši; navajal je sredstva, s katerimi se zamore delavstvo braniti proti mogočim krivičnim predpisom tega davka, ter opozarjal na olajšave, ki jih zakon nudi z ozirom na obilno družino, na boleznin in druge nesreče. Predavatelj je dajal pojasnila na posamezna vprašanja. Na to je govoril Moškerc glede na organizacijo. Debate so se udeležili blagajnik Čebul in drugi ter se je sprejelo več resolucij in peticij. Deželni odbor se opozori na to, da delajo v tovarnah »Kranjske industrijske družbe« prisiljenosti; parlament se zaprosi, da predrugači zakon o osebni dohodarini v smislu, da se bo začela plačevati osebna dohodarina šele pri 2000 kronah; naprosi se deželni zbor, da izpremeni občinski volivni red v smislu tajne volivne pravice; naprosi se socialno-politični odsek zbornice poslancev, naj se zakonitim potom ustanovi obveznost nedeljskega počitka v montanskih delovrzbah, osemurni delavnik, kolektivne delavske pogodbe potom organizacij itd. Državnemu zboru se je poslala izpolnjena vprašalna pola, s katero se med drugim izraža želja, da bi se vršilo plačevanje mezde vsak teden. Podpredsednik Krivc se je zahvalil zborovalcem in govornikom ter zaključil zborovanje, ki je trajalo dve uri.

Predaval je v nedeljo zvečer v jeseniškem »Katoliškem delavskem domu« M. Moškerc o organizaciji katoliških delavcev v Nemčiji s posebnim ozirom na »Katoliška delavska društva« in na »Katoliška društva za delavke«. Po predavanju pa so udarjali naši tamburaši. Udeležba pri predavanju je bila prav dobra. Prostorna dvorana »Delavskega doma« je bila polna.

Rudar.

Idrija. Če se ozremo po časopisju soc. demokratov, to je tistih judov, ki vodijo celo akcijo razširjanja pogubnih kartelov, ki jim je edini cilj s svojim neumnim tanatizmom pripeljati Avstrijo, do, kakor pravijo, moderne Francoske, mora vsakdo uvideti, da tukaj igra glavno vlogo tisti brezverski šovinizem, katerega se v obilni meri poslužuje tudi Kristan za svoj listič »Naprej«. Človek se mora za trebuh držati, kadar čita take neumnosti v takozvanem delavskem listu, in nehoti mora pribiti dejstvo, da se je uredniku »Napreja« že zdavnaj zblo-dilo. Kakor riga osel svoj »ia«, tako on vedno »klerikalci lažejo«. Vprašamo Kristana, ali je to delavski list, vprašamo delavstvo, ali imenovani list zastopa koristi delavstva? To je neke vrste »Fliegende-Blätter«, ki se braveci zabavajo ob raznih kolobocijah itd. Zlasti pa se mora človek smejeti, če čita zadnje številke »Napreja«. Kakor obrneš in kamor obrneš, vidiš: »klerikalci lažejo«. Vraga, ali če klerikalci lažejo, je to merodajno, da socialni demokrati ne morejo reševati problema socialnega vprašanja? To je navadna farbarija, s katero misli Kristan, da bo ribaril po kalni vodi. Sploh pa naj bo Kristan zadovoljen, da ima vsaj kaj za pisati, kajti, ko bi nas ne bilo, potem nima on nič gradiva za svoj listič »Naprej«. Samo to bi priporočali Kristanu, naj vendar enkrat začne stvarno misliti, logično ne, ker ne zna in prepričan naj bo, da bo boljše. Seveda najlozje je tako, kadar on dobi kako krepko zaušnico v podobni kake pribite resnice: klerikalci lažejo. — Otroci, kadar ga oče okrega ali natepe, tudi pravi, da je oče »kak«. Čudno je pa, da so se liberalci tako poboljšali, svoj čas se je Kristan vedno penil, liberalci lažejo in zopet lažejo. Ali danes še pravi, da liberalci lažejo? Ne! Zakaj ne, veste sami.

Idrija. Toliko se je govorilo zoper našega novoizvoljenega deželnega poslanca E. Gangl-na, da ne bo delaven, ali berite, kako skrbi za izboljšanje plač, ter poizveduje razmere mnogo časa pred sklicanjem deželnega zbora. Poslal je namreč neke vprašalne pole na učiteljsko osebo, izvzemši menda enega učitelja v Idriji. Vprašalne pole se glase: P. n.! Kadar pride deželni zbor kranjski do rednega delovanja, je prav gotovo, da bomo govorili tudi o regulaciji učiteljskih plač. Za ta slučaj želim nabrati vse po-

„Naša moč“

izhaja vsak petek.
Cena na leto 3 krone.

Cene inseratom so:
za male šestopne oglase: 6 vrstic 70 v.,
12 vrstic 130 v., 18 vrstic 180 v., 24
vrstic 220 v. 3stopne oglase računamo:
1 krat 9 v. petit vrsta, 2 krat 7 v. petit
vrsta, 3 krat 5 v. petit vrsta.

Uredništvo in upraviništvo

„Naše moči“

Kopitarjeve ulice šte. 2.

Tovarna
za stole

Franceta Švigeljna

na Bregu, p. Borovnica, Kranjsko

izdeluje 2805 26-2

vsakovrstne stole

od preprostih do najfinejših po
najnižjih cenah brez konkurence.

Ilustrovan cenik pošlje se na zahtevo za-
stoj in franko.

Delavke in delavci pozor!

Najcenejše

dežnike in solnčnike

domačega izdelka

priporoča po najnižji ceni in najboljši
kakovosti

Josip Vidmar

v Ljubljani

Pred škofijo št. 19, — Stari trg št. 4.

Prešernove ulice št. 4.

Popravila točno in ceno.

Cene brez konkurence!

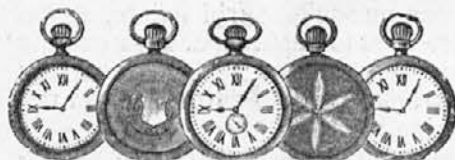
A. Lukić

Ljubljana, Pred škofijo 19.

priporoča svojo

veliko zalogo izgotov-
ljenih oblek za dame,
gospode, dečke in de-
klice po najnižji ceni.

Solidna postrežba!

Ustnov-
ljeno let
1862.

Milko Krapeš urar

Podružnica Resljeva cesta št. 2 v Ljubljani Podružnica Resljeva cesta št. 2
prej g. Jos. Černe. prej g. Jos. Černe.

Jurčičev trg šte. 3, pri železnem mostu

priporoča svojo bogato zalogo

zlatih, srebrnih, tula- in nikelnastih
ur, verižic, stenskih in nihalnih ur, uhanov in prstanov

Kupuje in zamenjava staro zlato in srebro.

Gosp. urarjem v mestu in na deželi priporočam
izredno veliko svojo zalogo furnitur.

Glavno zastopstvo za Kranjsko zaloga strun
za nihalne ure v vseh dolžinah in debelostih.

Ustanovljeno leta 1845.

JOS. REICH

Edini zavod

za kemično čiščenje obleke ter za-
storjev, barvarija in likanje usnja

na par

Poljanski nasip —
Ozke ulice št. 4.

Sprejemališče

Šelenburgove ulice šte. 3.

Postrežba točna. Solidne cene.

Gričar & Mejač

Ljubljana, Prešernove ulice 9
priporočata

svojo največjo zalogo zgotov-
ljenih oblek za gospode,
dečke in otroke in

novosti v
konfekciji za dame.

Pozor, slovenska delavska društva!

Kupujte svoje potrebščine pri znani in priporočljivi domači manufakturni
trgovini:

Češnik & Milavec

(pri Češniku)

Špitalske ulice

Ljubljana

Lingarjeve ulice

v kateri dobite vedno v veliki izbiri najnovejše blago

za ženska in moška oblačila.

Postrežba poštena in zanesljiva.

Cene najnižje.

Potniki v Ameriko
Kateri želijo dobro, po ceni in
zanesljivo preleteti najse obrnejo
na
Simona Šmetekla
v Ljubljani Kolodvorske ulice 26.
Vsakovrstna Pojasmila daje se brezplačno.

Ivan Podlesnik ml.

Ljubljana - - - Stari trg šte. 10

Priporoča svojo
trgovino
s klobuki
in čevlji

Velika zaloga
Solidno blago
Zmerne cene